Kanne 15.2.2019 — Euroopan tilintarkastustuomioistuin v. Karel Pinxten

(asia C-130/19)

(2019/C 148/22)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan tilintarkastustuomioistuin (asiamiehet: C. Lesauvage, E. von Bardebelen ja J. Vermer)

Vastaaja: Karel Pinxten

Vaatimukset

— on todettava, että Pinxten ei enää täytä tehtävästään johtuvia velvollisuuksia SEUT 285 ja SEUT 286 artiklan ja niitä soveltaen annettujen sääntöjen mukaisesti

— on määrättävä SEUT 286 artiklan 6 kohdassa määrätty rangaistus; tilintarkastustuomioistuin jättää rangaistuksen laajuuden unionin tuomioistuimen harkintaan

— on velvoitettava Pinxten korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tilintarkastustuomioistuin väittää, että Pinxten on

— ensiksikin väärinkäyttänyt tilintarkastustuomioistuimen varoja rahoittaakseen toimintoja, jotka eivät liity hänen tehtäviinsä sen jäsenenä tai ovat yhteensopimattomia tämän tehtävän kanssa

— toiseksi käyttänyt verohelpotuksia väärin ja lainvastaisesti

— kolmanneksi tehnyt vääriä vahinkoilmoituksia onnettomuuksista, joissa hänen käyttöönsä annetun virka-auton on väitetty olleen osallisena

— neljänneksi toiminut kaupallisen yhtiön hallinnossa ja harjoittanut intensiivistä poliittista toimintaa poliittisessa puolueessa, vaikka hän oli toimessa tilintarkastustuomioistuimessa

— viidenneksi saanut aikaan intressiristiriidan tarjoamalla palvelua tarkastuskohteen vastuuhenkilölle.

Valitus, jonka Lupin Ltd on tehnyt 20.2.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-680/14, Lupin v. komissio, 12.12.2018 antamasta tuomiosta

(asia C-144/19 P)

(2019/C 148/23)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Lupin Ltd (edustajat: S. Smith ja A. White, solicitors, sekä M. Hoskins, QC, ja V. Wakefield, barrister)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

— kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen toteamuksen Lupinin ja Krkan välisestä erilaisesta kohtelusta

— ratkaisee asian lopullisesti perussäännön 61 artiklan nojalla tai alentaa komission määräämää sakkoa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Ensimmäisen valitusperusteen mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen todetessaan, että Lupinin ja Servierin välillä 30.1.2007 tehty patenttia koskeva sovintosopimus merkitsi tarkoitukseen perustuvaa kilpailunrajoitusta SEUT 101 artiklan 1 kohdan nojalla. Erityisesti väitetään seuraavaa:

   a. Unionin yleinen tuomioistuin erehtyi sovellettavasta oikeudellisesta testistä tarkoitukseen perustuvan rikkomisen toteamiseksi, etenkin kun otetaan huomioon asiassa C-67/13 P, Cartes Bancaires, annetussa tuomiossa vahvistetut oikeudelliset periaatteet.

   b. Unionin yleinen tuomioistuin jätti huomioimatta sen, että sovintosopimusten kilpailukieltoehtojen ja riitauttamatta jättämistä koskevien ehtojen vaikutus kilpailuun on sama kannustimista riippumatta.

   c. Unionin yleinen tuomioistuin jätti oikeusvarmuuden periaatteen vastaisesti arvioimatta tai selittämättä perusteltujen käänteisten maksujen ja maksujen, joita ei voida perustella, välisen eron.

   d. Unionin yleinen tuomioistuin teki virheen todetessaan, että geneeriseen yhtiöön kohdistuvan ”kannustimen” olemassaololla voidaan perustella toteamus tarkoitukseen perustuvasta kilpailunrajoituksesta. Myöskään geneerisen yhtiön vastaanottamalla ”edulla” ei voida perustella tällaista toteamusta.

   e. Unionin yleinen tuomioistuin teki virheen todetessaan, että rajoitusten monimerkityksinen muotoilu sopimuksessa olisi ymmärrettävä niin, että se ulottuu tuotteisiin, joita patentti, josta osapuolet käyvät oikeutta, ei kata.

Vaikutukseen perustuvaa kilpailunrajoitusta ei ole

2. Unionin yleinen tuomioistuin totesi, että se, että Lupin riitautti komission toteamuksen vaikutukseen perustuvasta kilpailunrajoituksesta, oli tehoton, koska unionin yleinen tuomioistuin oli hyväksynyt komission toteamuksen tarkoitukseen perustuvasta kilpailunrajoituksesta. Lupinin toisessa valitusperusteessa vaaditaan, että jos unionin tuomioistuin kumoaa toteamuksen tarkoitukseen perustuvasta kilpailunrajoituksesta, unionin tuomioistuimen tulisi antaa lopullinen ratkaisu Lupinin valituksesta ja kumota komission toteamus vaikutukseen perustuvasta kilpailunrajoituksesta. Erityisesti väitetään seuraavaa:

   a. Komissio teki oikeudellisen virheen tukeutuessaan käänteiseen maksuun ja/tai huomattavaan kannustimeen.

   b. Komission olisi pitänyt arvioida kysymystä vaikutukseen perustuvasta kilpailunrajoituksesta viittaamalla tulkintaan liitännäisrajoituksista ja/tai asiassa C-309/99, Wouters, annetussa tuomiossa vahvistettuihin periaatteisiin ja/tai SEUT 102 artiklaan.

   c. Komission arvioinnissa Servierin markkina-asemasta SEUT 101 artiklan soveltamiseksi tukeuduttiin suoraan määräävästä markkina-asemasta SEUT 102 artiklan nojalla komission tekemiin toteamuksiin, jotka on kumottu (asia T-691/14, Servier v. komissio).

Seuraamus

3. Kolmannen valitusperusteen mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki sakon osalta virheen arvioidessaan väitetyn kilpailusääntöjen rikkomisen uudenalaista luonnetta.

4. Neljännen valitusperusteen mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki virheen sen velvollisuuden osalta, jonka mukaan sakkoa määrättäessä huomioon on otettava väitetyn kilpailusääntöjen rikkomisen vakavuus sekä kesto.

5. Viidennen valitusperusteen mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki virheen jättäessään huomiotta Servierin Lupinille siirtämien patenttisovellusten arvon, kun se määräsi sakon.

6. Kuudes valitusperuste, joka riippuu siitä, menestyykö komission valitus unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-684/14, Krka, antamasta tuomiosta, koskee sitä, että unionin yleinen tuomioistuin teki virheen todetessaan, ettei sillä, miten komissio kohteli Lupinia verrattuna Krkaan, loukattu yhdenvertaisen kohtelun periaatetta.

Valitus, jonka Mohamed Hosni Elsayed Mubarak on tehnyt 20.2.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-358/17, Mubarak v. neuvosto, 12.12.2018 antamasta tuomiosta

(asia C-145/19 P)

(2019/C 148/24)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (edustajat: D. Anderson QC, B. Kennelly QC, J. Pobjoy, Barrister, G. Martin, C. Enderby Smith, F. Holmey, Solicitors)

Muu osapuoli: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

1) kumoaa valituksenalaisen tuomion

2) antaa lopullisen ratkaisun asiassa kumoamalla riitautetut oikeustoimet niiltä osin kuin ne koskevat valittajaa

3) vaihtoehtoisesti palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen sellaisen ratkaisun antamista varten, joka on yhdenmukainen unionin tuomioistuimen oikeudellisen arvioinnin kanssa, ja

4) velvoittaa neuvoston korvaamaan valittajan oikeudenkäyntikulut unionin tuomioistuimessa ja unionin yleisessä tuomioistuimessa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäinen valitusperuste, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki virheen katsoessaan, ettei neuvoston pitänyt tarkastaa, että Egyptin viranomaiset olivat noudattaneet valittajan unionin oikeuden mukaisia perusoikeuksia.